

„Hvorvel Ministeriet saavel efter de fra Kjøbenhavns Fiskehandelselskab modtagne Driftsberetninger, som efter Indberetningerne fra Ministeriets Tilsynsforende maa føle sig overbevist om, at Østersbankerne i Limfjorden for Tiden ved bemeldte Selskabs Forpagtning af Østersfiskeriet sammebests befinde sig i forsvarlig Stand, og hvorvel man ogsaa maa antage, at dette er den tiltrædende Forpagters Mening, da der ikke i den af Banken indsendte Driftsplan for Forpagtingsaaet 1876—77 er fremfat nogen Bemærkning i saa Henseende, har Ministeriet dog ikke villet unblade, forinden der meddeles Fiskehandelselskabet definitiv Tilstaaelse for Opfyldelsen af Forpligtelserne efter den med samme indgaaede Kontrakt, at udbede sig en positiv Udtalelse fra den cærede Bank i den nævnte Henseende, eller eventuelt i alt Fald en Meddelelse om, hvilke bestemte Udsættelser der formenes at havees Føje til at fremsætte i saa Henseende, idet man i saa Tilfælde vilde være villig til at foranstalte en nærmere Undersøgelse af de paagjældende Forhold i begge Parters Overværelse, hvis den nye Forpagter vil hidrage med Halvdelen til Bestridelsen af de med saadan Undersøgelse forbundne Omkostninger. En sliq. Opfordring formener man saameget mere at kunne rette til Banken, som det er Ministeriet bekendt, at den nye Forpagter har antaget den samme Driftsbestyrer, som har været i den afgaaede Forpagters Tjeneste, hvorfor man tør forudsætte, at den til Afgivelsen af den nævnte Erklæring fornødne Kjendskab til Bankernes Tilstand staar til den nye Forpagters Raadighed; og man forventer derfor, saa snart ske kan, at modtage en Erklæring fra den cærede Bank af ovenansførte Indhold.“

Paa denne Skrivelse svarede Banken under 9de August næstefter, at der fra dens Side Intet vil være til Ginder for at modtage nævnte Banker, saaledes som de nu befindes at være, uden Undersøgelse.

II.

Skrivelse af 16de Juni 1876 fra Sydsø Handels- og Landbrugsbank til Finantsministeren:

„I Overensstemmelse med de af Ministeriet ved Bortforpagtningen af de Stadstrandste Østersbanker fastsatte Betingelser skulle vi i Genhold til nævnte Betingelsers § 9 tillade os i Efterfølgende at fremsende vor Beretning.

Da der, saavidt os bekendt, i de senere Aar kun havde været fiske nogle faa tusinde Østers paa Bankerne, vare vi ved Forpagtningens Tiltrædelse i Livid, om det enten var Østersmængden, der var aftagen, eller den ringe Beskrabning eller mulig anden Aarsag, der havde foranlediget det ringe Udbytte, men da vi fremfor Alt ønskede at faae Oplysning om Bankernes Tilstand, besluttede vi ikke at sly noget Offer for at faae disse undersøgte.

Der fandtes imidlertid næppe en eneste Østersbaad eller noget samhelst Redskab, der var brugeligt paa Søen, fordi Fiskerne i den senere Tid udelukkende havde beskæftiget sig med almindeligt Fiskeri, især Rødspættefiskeri, og det var derfor kun gjennem betydelige Pengeskrud til Istandsættelse af Fartøier og Redskaber og gjennem høi Skrabelen, at vi efterhaanden bevægede en Del af disse Folk til at søge at forsøge den tidligere saa vante Haandtering.

Den 6te September 1875 paabegyndtes Østersfiskeriet med 2 Baade, forinden Udgangen af Maanedens vare 13 Baade i Virksomhed og ved Sæsonens Slutning 21 Baade med hver 3 Mandes Besætning. Baad Nr. 11 forliste i en vestlig Storm totalt den 15de December 1875, og hele Besætningen, hvoraf 2 vare Familiefædre, omkom.

Der er ialt fiske 213,360 Stykker Østers, heraf paa de „nordligste Banker“ ved Skagen omtrentlig ..... 140,800 „midterste eller mellemste Banker, tværs øst for Alabonst (o: Alabæk) ..... 45,200 „sydligste Banker“ nord for Hirtsholmene omtrentlig ..... 27,360 Fiskeriet er foregaaet paa en Dybde af mellem 9 og 11 Favne Vand. De „mellemste Banker“ leverede de største Østers. Fra 9de Oktober til 12te November 1875 skræbedes meget ringe paa Grund af vedvarende østlige Vinde, og fra 13de November til 14de December 1875 slet ikke af samme Aarsag tildels i Forening med Frost.

Da Vinden efter dette lange Tidsrum forløb atter kaldt vestlig, viste det sig, at alle Bankerne vare bedækkede med saa umaadelige Mængder Lang, at Skrabningen ofte maatte standses. Fra nu af forblev Langen i Farvandet omkring Bankerne, der snart mere eller mindre vare tildækkede, snart rene, efter som Vindens og Strømmens Retning førte Langen. Fra Slutningen af Marts derimod ophørte Fiskernes Klager over Lang, og det synes, som om de sydlige Storme i Forening med det haarde sønden Vand, der var fremherskende paa denne